



# КОРАБЛЕБУДІВНИК

№ 2 (1691)  
12 лютого 2016 року

Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова

видається  
з 1931 року



## Пам'яті героїв «Небесної сотні»

В Україні в день другої річниці масових розстрілів учасників Революції Гідності триває вшанування пам'яті Героїв Небесної Сотні.

Минув другий рік відтоді, як в українській історії з'явилась «Небесна сотня». В її ряди ввійшли ті, хто віддав за свою Країну, за її світле майбутнє, за нас усіх найдорожче, що мали, – Своє Життя.

Лютий 2014 року закарбувався в історичній пам'яті нашого народу назавжди – рік важких втрат, болю і випробувань, подій, які назавжди змінили країну і кожного з нас. Вся Україна і весь світ стали свідками холодної жорстокості катів і щирого, чистого, світлого, відчайдушного пориву повстанців – людей з дерев'яними щитами, які гинули від снайперських куль професійних вбивць. Такою є ціна нашої свободи. Кривава жертва мирних людей. Принесена на жертвник заради майбутніх поколінь.

Спомин про велич та жертвність Героїв Небесної Сотні, які на столичному Майдані заплатили власним життям за ідеали Революції Гідності, залишаться назавжди у пам'яті прийдешніх поколінь. Вони мали мужність відстоювати своє право на гідне життя на своїй землі, для свого народу і для майбутнього покоління. Кожен із Небесної Сотні, як і ми з вами мали свою сім'ю, батьків, друзів, захоплен-

ня, свої симпатії і свої невідкладні справи. Але поклик їхньої душі саме в цей час призвав їх до боротьби за вільну, демократичну, чесну Україну. Вони – найсвятіший образ новітньої України.

День Героїв – свято величі духу борців за волю України, яке є символом нескореності української нації.

Під час Революції Гідності, коли на Майдані пліч-о-пліч стали нові Герої, яких об'єднала українська земля та бажання жити у вільній країні. Ні кулі снайперів, ні нелюдська жорстокість не змогли їх перемогти. Вони вмирали, та не здавались... Героїчна Сотня, зробивши перший крок, журавлиним ключем полинула у вирій Вічності.

Не встигла Україна оговтатися від зимових подій 2013-2014 років, як відбулися збройні конфлікти за участі Росії у Криму, на сході України. На жаль, трагічні минулорічні лютові дні щільно переплітаються із сьогоднішніми днями, що пов'язані з війною на Донбасі. Кожного дня на полі брані із російськими найманцями та військом агресивно налаштованої Російської Федерації гинуть найкращі сини України. «Вантаж-200» не минає жодного українського міста. Ми беремо на себе певний обов'язок, щоб їхня смерть не була марною. Східний фронт, допомога Армії, волонтерство, відродження країни, остаточне зни-

щення радянського спадку і зміна свідомості кожного – дається ціною важкої щоденної праці. Україну об'єднає праця заради майбутнього і молитва за наших Героїв. За нашу небесну охорону. Ми у вічному боргу перед їх найсвітлішою пам'яттю.

Всі борці за волю України – символ української звитяги, символ того, що для понад сотні людей ціна власного життя була ніщо порівняно зі свободою, волею та долею майбутньої України.

Найвищою пам'яттю про полеглих стане будівництво Української Соборної Держави, про яку вони мріяли, за яку боролися й віддали найдорожче, що є в кожній людині, – життя. І нині нам потрібно об'єднатися, відкинути всі особисті амбіції, бо лише в єдності ми можемо перемогти ворога. Тому від кожної людини залежить наше майбутнє, майбутнє наших дітей та внуків.

Нехай пам'ять про тих, хто віддав своє життя за незалежність України, і хто віддає сьогодні, підкріплюється нашою жертвністю і старанням, щоб вберегти й примножити все те, за що вони віддали життя.

**Слава Україні!  
Героям Слава!  
Слава Небесній Сотні!**

*Ректор НУК С.С. Рижков*

## 20 лютого – День Героїв Небесної Сотні

Два роки тому завершився найдраматичніший етап Революції Гідності. Щоб усвідомити історичне значення перемоги Революції, щоб зрозуміти, що Україна та її народ уже ніколи не повернуться в минуле, варто пригадати основні миттєвості дуже гарячої зими 2013-2014 років.

Кожен з нас став якщо не учасником, то свідком кардинальних змін, які в чомусь були очікуваними, а в багатьох випадках, на жаль, і досі не виправдали сподівань.

Боротьба або повстання проти режиму, який намагався потопити в крові початок Революції Гідності, дались не легко. Хіба можна забути ці звірства над студентами та літніми людьми, які вийшли на мирний протест? У душі ще кровоточать рани та не висохли сльози у матерів, дружин, друзів та рідних за вбитими. Кількість вбитих, тяжко поранених, пропавших безвісти на майданах, вулицях Києва ще й сьогодні невідома. Тож сама назва «Небесна сотня» – є символічною, бо за Революцію Гідності полягло набагато більше істинних патріотів країни. Вони увійшли в Небесну Сотню, і нині з неба дивляться на нас. Їм скандують: «Герої не вмирають!».

21 лютого 2014 року офіційна влада України юридично визнала жертвами загиблих мітингувальників Майдану. Цього дня на Майдані відбулось прощання із загиблими повстанцями. Під час прощання із



загиблими лунала тужна пісня «Пливе кача...».



Згодом загиблих під час сутичок на Майдані Незалежності в Києві нагородили посмертно званнями Героїв України, а 20 лютого відтепер став днем пам'яті Героїв Небесної сотні.

Нині для нас є святим обов'язком гідно шанувати пам'ять Героїв, які спонукали нас подивитися на життя зовсім по-іншому і своїм прикладом показали, як треба сьогодні відстоювати незалежність, любити Україну і свій народ.

Небесна Сотня віддала своє життя, тому що дійсно вірила в Україну. Вони вірили в те, що ми з вами зможемо відродити Українську державу, зробити її такою, якою хотіли її бачити сотні поколінь борців за її волю, за всі ті століття, коли Україна була поневолена. Вони вмирали заради того, щоб ми з вами жили і продовжували їхню справу, їхню боротьбу.

Хай пам'ять всіх невинно убитих згуртує нас, живих, дасть нам силу та волю, мудрість і насагу для зміцнення держави! Нехай кожен з нас запалить свічку пам'яті, яка буде даниною поваги тим, хто навечно пішов від нас, але залишився у наших серцях!

Закликаємо усіх небайдужих, 20 лютого у День Героїв Небесної Сотні, згадати події, що сколихнули світ, змінили хід історії, усіх патріотів, які поклали свої голови за наше майбутнє.

Згадаймо!

Задумаймося!

Зробімо висновки!

І – вперед, до перемоги на всіх фронтах!

*О. Гіржева*

## Революція, Україна, молодь, студенти

Революція, як процес швидких і радикальних змін є невід'ємним інструментом розвитку суспільства. Інша справа, чи варто владі і державними правителям доводити суспільство до нестями революції. Невід'ємною рисою будь-якої революції є активна участь молоді в цьому процесі. Молодь виступає як ударна сила революції. Радикалізм молоді обумовлюється бажанням досягти «всього і швидко», презирством до «мудрих карасів» які намагаються діяти поступово і обережно, нікого не ображаючи. Молодь приходить на зміну політикам що програли, і які винуваті в револю-

ції. Революція – соціальний ліфт для молодих, амбітних, цинічних і разом з тим, романтичних діячів. Революції



і соціальні виступи і в Європі і в світі ХХ-ХХІ ст. – це перш за все боротьба молоді. Від студентських барикад Парижу 1968 р., і «оксамитової революції» в Празі 1989 р., до українських студентських «майданів», що почались 1990 р. Можемо згадати постійні виступи анархо-комуністичних студентів Афін, масові виступи англійських студентів проти підвищення плати за навчання, виступи китайської молоді на площі Тяньаньмін, заворушення арабської молоді в Парижі etc.

В історії України були свої революції і жорсткі соціальні конфлікти: 1648-1657 рр., 1905-1907 рр., 1917-1921 рр., 1990-1991 рр.,

2002 р., 2004 р., 2013-2016 рр. І якщо козацько-селянська революція 1648-1657 рр. залишається все ще мало вивченою, то з середини XIX ст. історія дає нам приклади масової участі молоді в «наших» і «не наших» революціях, в «нашому» і «не нашому» терористичному русі, в «наших» і «не наших» війнах.

Історія сучасної України не склалася б без «Революції на граніті» («Першого майдану»). В жовтні 1990 р. студенти і молодь Києва і Львова розбили намети на площі Жовтневої революції в столиці Української радянської соціалістичної республіки. В Києві такого не було з 1900 р. Цього року студенти Київського університету захопили «червоний корпус» виказуючи свої вимоги. Солдати придушили виступ. А 183 студента віддали до війська. 2 жовтня 1990 р. студенти оголосили «політичне» голодування з вимогою відмови від т. зв. Союзного договору, розпуску компартії, служби у війську на території України, відставки уряду. Студенти голодували до 17 жовтня.

Вперше, кияни, почали носити студентам воду, одяг, ліки і чергувати навколо наметів. А робітники Києва пригрозили страйком. Після цього українська влада пішла на поступки. В 2002 р. була «Україна без Кучми», в 2004 р. – «Помаранчевий Майдан». До 2013 р., відносно розумна влада, йшла на поступки, відчуваючи, за



великим рахунком, правоту молоді і суспільства.

В 2013 р. державна влада вирішила показати силу, а згодом, в січні-лютому 2014 р., перейшовши свій «Рубікон» застосувала силу. В антикримінальній революції першими загинули молоді. Першими, захищаючи Україну від путінської нечисті загинули молоді добровольці, і молоді східняки з Харкова і Донецька, які захищали український прапор від сепаратистів-«новоросів». Першими з НУК на фронт пішли студенти і молоді викладачі. Так само, серед миколаївців які розігнали сепаратисько-«новоросійський» табір 7 квітня 2014 р. були студенти і молоді викладачі НУК. Волонтерський рух Миколаєва тримається на молоді: молодих підприємцях, молодих викладачах, студентах.

Без сумніву молодь складала основу «ударних» загонів «тітушок», а «молоді перспективні політики» грабували і продовжують грабувати Україну. Та не вони є майбутнім України. І коли їх згадують, на думку спадає «Песня про нефть» нормального русского С. Слепакова.

Останні дні лютого місяця стали днями пам'яті за загиблими в революції. Треба пам'ятати і «Небесну сотню», і «Небесні батальйони». Треба пам'ятати міліціонерів, які захищали недостойну владу, але до кінця були вірні присязі. Я до того, що кожна революція, після захисту своїх ідеалів і війни з контрреволюцією, має закінчуватись примиренням. Не прощенням, не замиренням, а саме примиренням, як це сталося в Іспанії. Тому треба пам'ятати про всіх. В зв'язку з цими подіями, чи не пора українським студентам встановити свій «День студента». Як день боротьби, неспокою, день непокори, день згадки про молоді і студентів які загинули за Україну, «за її волю, за честь і славу, за народ». І такої молоді в історії України було і буде багато.

А молодь має бути революційною, незгодною, такою, що не мириться з несправедливістю цього світу і намагається зробити його кращим. Хай і своїми, іноді занадто радикальними методами. І нікуди батькам від цього не дітись.

*О.В. Бобіна*

## 21 лютого – Міжнародний день рідної мови

21 лютого світова громадськість відзначає Міжнародний день рідної мови. Для більшості громадян України українська мова – не тільки державна, але й рідна. Це та мова, якою вони вчилися розмовляти, яку чули з самого дитинства.

Міжнародний день рідної мови започаткувала ЮНЕСКО у 2000 році. Його мета – привернути увагу до підтримки мовного й культурного розмаїття. Оскільки з 6 000 розмовних мов світу близько половині загрожує зникнення, ЮНЕСКО прагне підтримувати мову як ознаку культурної приналежності особи. Окрім того, організація вважає що вивчення іноземних мов та багатомовність є ключами до взаєморозуміння та взаємоповаги.

Рідна мова для кожної людини є важливим елементом культурної свідомості. Вона накопичує традиції й досвід попередніх поколінь і дозво-



ляє передати їх нащадкам. Однак багато мов сьогодні знаходяться на межі повного зникнення: у деяких мов не залишається живих носіїв.

У радянський період у пресі з'явилася інформація про те, що у 1928 році у Парижі відбувся міжнародний конкурс мов. На ньому визначали, яка ж серед усіх мов світу – наймилозвучніша. Для цього знавці зачитували тексти різними мовами, тож на конкурсі прозвучали і вірші Тараса Шевченка. Переможницями стали чотири мови

у такому порядку: французька, італійська, українська та перська (фарсі).

У 1934 році у Парижі знову відбувся конкурс мов. На ньому українська мова підтвердила свою «бронзу», цього разу залишивши позаду французьку і фарсі.

Українська мова пройшла нелегкий шлях. Однак, попри всі перешкоди, для багатьох мільйонів людей вона була, є і буде рідною. Це саме той інструмент, який єднає людей в націю.

Сьогодні спілкування українською – це питання національної безпеки, самоідентифікації та майбутнього України як держави!

Зупинити нищення України ми можемо і через мову: варто лише самому щодня спілкуватися, думати, писати українською!

**Єднаймося у мові!!!!**

## Спільне засідання Вченої ради і Конференції трудового колективу НУК

12 лютого в актовій залі Нового корпусу НУК відбулося спільне засідання Конференції трудового колективу та Вченої ради Університету у якому взяли участь делегати Конференції трудового колективу, члени Вченої ради та представники студентського самоврядування.



*Почесні гості засідання Вченої ради:  
Борис Козирь – народний депутат України та  
Олександр Кириленко – Академік, секретар НАНУ,  
директор інституту відділення фізико-технічних  
проблем енергетики*

Почесними гостями засідання Вченої ради були: Борис Козирь – народний депутат України, Олександр Кириленко – Академік, секретар НАНУ, директор інституту відділення фізико-технічних проблем енергетики та Валерій Жуйко – декан факультету електронної техніки КПІ.

Традиційно засідання розпочалося з вручення грамот, подяк, атестатів та дипломів. Ректор вручив атестати доцентів:

- Ірині Олександрівні Жувагіній, доценту кафедри економіки та організації виробництва (ПФ);
- Наталії Вікторівні Гавриленко, доценту кафедри обліку і економічного аналізу (ПФ);
- Оксані Петрівні Кириченко, доценту кафедри економіки та організації виробництва;
- Віктору Кириловичу Паргасу, доценту кафедри інформаційних управляючих систем та технологій.

Було також поздоровлено та вручено диплом кандидата технічних наук Сергію Олександровичу Моргун.

Грамотами «За значний особистий внесок у допомогу бійцям АТО, за підтримку та активну громадську і патріотичну позицію» було нагороджено Олега Валерійовича Бобіну, Дмитра Олександровича Жука, Андрія Миколайовича Фоменко, Юрія Миколайовича Басистого та Сергія Вікторовича Гладченко.

Дипломами загально-технічної олімпіади (за трьома дисциплінами: математика, фізика, інформатика) «Кубок Академії гардемаринів НУК» нагороджено:

- 1 місце – Олександра Сергійовича Торбанова, учня Миколаївського морського ліцею.
- 2 місце – Андрія Володимировича Харченко, учня Вознесенської гімназії №1.

Конференцію трудового колективу відкрив голова профкому співробітників Університету А.М. Тубальцев. Після затвердження президії, порядку денного та регламенту, учасники конференції заслухали звіт Ректора НУК, професора С. С. Рижкова про підсумки роботи за 2015 рік та виконання колективного договору НУК за 2014-2015 роки.

Сергій Сергійович доповів про основні здобутки Університету в навчальній, науковій, міжнародній та інших сферах діяльності в минулому навчальному році, про результати вступної кампанії – 2015, а також визначив основні пріоритети та напрями роботи НУК в новому навчальному році. Незважаючи на складну ситуацію в державі, НУК вдалося забезпечити злагоджену роботу колективу за всіма напрямками діяльності: навчання студентів, післядипломна підготовка, підготовка викладацьких і наукових кадрів, захист дисертацій, видання наукових посібників, розвиток матеріальної бази університету і соціальний захист трудового колективу. Одним з головних досягнень року, є акредитація Університету в цілому за IV рівнем і сертифікація систем управління якістю НУК на відповідність міжнародним стандартам ISO 9001:2008.

Під час обговорення звіту виступили директор навчально-нау-



*Ректор НУК професор С.С. Рижков звітує про підсумки роботи за 2015 рік та виконання колективного договору НУК за 2014-2015 роки*



*Андрій Харченко – учень  
Вознесенської гімназії №1,  
переможець загально-  
технічної олімпіади «Кубок  
Академії гардемаринів НУК»*



*Завідувач кафедри  
менеджменту, професор,  
І.О. Іртіщева виступає  
щодо звіту ректора*

кового кораблебудівного інституту Ю.М. Король, завідувач кафедри менеджменту, професор, І.О. Іртіщева та в.о. голови студентського парламенту НУК Михайло Михайлов.

Борис Козир привітав колектив НУК з вагомими досягненнями в освітянській, науковій та міжнародній діяльності та позитивно оцінив результати роботи колективу Університету. НУК ім. адм.



*З доповіддю про проект колективного договору НУК на 2016-2017 роки виступає голова комісії з підготовки проекту колективного договору – проректор з науково-педагогічної роботи та міжнародної діяльності, професор Є.І. Трушляков*

Макарова – це один із кращих вищих технічних закладів України, якому доручено спільно з Міністерством інфраструктури України наукове супроводження та кадрове забезпечення програми розвитку Дніпро-Бузького регіону та транспортної інфраструктури Миколаївської області.

Конференція трудового колективу затвердила звіт ректора НУК за 2015 рік і визнала роботу професора Сергія Сергійовича Рижкова позитивною. Інформацію про виконання колективного договору за 2014-2015 роки прийнято до відома.

З доповіддю про проект колективного договору НУК на 2016-2017 роки виступив голова комісії з підготовки проекту колективного договору – Є.І. Трушляков. Всі делегати конференції заздалегідь отримали примірник проекту колективного договору для ознайомлення та мали можливість внести пропозиції та зміни до тексту договору.

Конференція затвердила колективний договір НУК на 2016-2017 роки з внесеними змінами та доповненнями і доручила Ректору та голові профкому підписати його від імені трудового колективу.

Про нову редакцію Статуту Національного університету кораблебудування ім. адмірала Макарова виступив проректор з науково-педагогічної роботи та міжнародної діяльності, професор Є.І. Трушляков.

Євген Іванович доповів про необхідність внесення змін до діючого Статуту, його переробки згідно з положеннями закону України про вищу освіту, імплементації статей закону щодо назви та статусу структурних підрозділів НУК, концепції освітньої, наукової та інноваційної діяльності Університету, прав та обов'язків учасників освітнього процесу НУК та засновника Університету (МОН), повноважень органів студентського самоврядування та ін.

Конференцією трудового колективу було ухвалено нову редакцію Статуту Університету та дано згоду на затвердження його в МОН України.

Із доповіддю про подання роботи «Інноваційні моделі і механізми управління проектами регіонального та галузевого розвитку» на здобуття щорічної премії Верховної Ради України для молодих вчених 2016 року, (авторів Сухонос М.К., Чернової Л.С., Кошкіна В.К. та Подаєнко М.Ю) виступив проректор з наукової роботи, професор Блінцов В.С.

Також Володимир Степанович представив кандидатури молодих учених (Боброва Максима Миколайовича, Гончарову Наталію Олександрівну, Козлова Олексія Валерійовича, Лабарткава Олександра Володимировича) для прийняття рішення щодо їх висунення на здобуття стипендії Кабінету Міністрів України для молодих учених. Під час засідання, шляхом таємного голосування було одностайно прийнято рішення підтримати кандидатів від Університету на здобуття премії ВРУ та на отримання стипендії КМУ.

Про підсумки зимової екзаменаційної сесії й навчальні досягнення студентів звітували директори інститутів та декани факультетів.

На засіданні Вченої ради також розглядалося питання щодо створення «Наукового парку Національного університету кораблебудування ім. адмірала Макарова». Доповідач проректор з наукової роботи, професор В.С. Блінцов, наголосив, що створення Наукового парку НУК ім. адм. Макарова має полегшувати впровадження наукових винаходів у життя, сприяти контактам із бізнесом тощо. За словами керівництва, багато підприємств зацікавлені розробками нау-



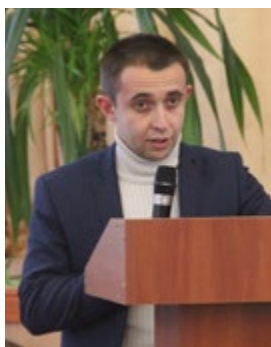
*Проректор з наукової роботи, професор Блінцов В.С. представляє кандидатури молодих учених на здобуття стипендії Кабінету Міністрів України*

ковців Університету. По цьому питанню було прийнято рішення – про доцільність та необхідність створення Наукового парку НУК.

Вчена рада затвердила теми дисертаційних досліджень:

- аспіранта Павленко Альони Юріївни, спеціальність 05.13.22 – управління проектами та програмами. Науковий керівник – д-р тех. наук, професор Коваленко І.І.
- аспіранта Смірної О. О., спеціальність 21.06.01 – екологічна безпека. Науковий керівник – канд. біол. наук, доцент Трохименко Г. Г.
- аспіранта Зайцевій Ользі Миколаївні, спеціальність 05.08.03- конструювання та будівництва суден. Науковий керівник – д-р техн. наук, професор Коробанов Ю.М.
- аспіранта Кабалавій Галині Олександрівні, спеціальність 05.05.03 – двигуни та енергетичні установки. Науковий керівник – канд. тех. наук, доцент Коновалов Д. В.

Після завершення засідання Ректор побажав усім присутнім плідної роботи і творчої наснаги.



*В.о. голови студентського парламенту НУК Михайло Михайлов виступає щодо звіту ректора*



*Вручення грамоти «За значний особистий внесок у допомогу бійцям АТО, за підтримку та активну громадську і патріотичну позицію» Дмитру Жуку*



*Момент таємного голосування стосовно кандидатур від Університету на здобуття премії ВРУ та на отримання стипендії КМУ*

## Відкриття спеціалізованої аудиторії з менеджменту



8 лютого 2016 року в житті кафедри менеджменту Факультету економіки моря відбулася знаменна подія – відкриття спеціалізованої аудиторії з менеджменту. Цю подію з нетерпінням чекали як студенти, так і викладачі.

Сам процес відкриття був справжнім святом – з цієї нагоди до кафедри завітали гості – ректор НУК, проректори та викладачі Факультету економіки моря.

Спочатку всі були вражені креативним оформленням коридору, який

ри менеджменту Іртишева І.О. та студентка групи 5431-м Арчибісова Д.С.

Далі ректор університету, декан факультету вручили символічний ключ студентці 4 курсу Левенець Юлії. Після урочистого відкриття всі гості та представники кафедри зайшли до аудиторії і були просто в захваті. Сучасний ремонт, цікавий дизайн, розміщення меблів у вигляді «круглого» столу, оздоблення стін стендами з основними визначеннями та формулами предмету менеджмент – це все гармо-

Интерактивна дошка – це не просто дошка, це глобальний рівень сучасних можливостей для професійного розвитку наших студентів – майбутніх професіоналів. Саме такі технології дозволяють викладачам без проблем перетворити навчальний процес у сучасніший елемент і досягти максимальної продуктивності.

Щоб студенти і викладачі на перших етапах не відчували дискомфорту у навчанні та навчилися працювати на сучасній дошці, аудиторія оснаще-



прикрашає «Дерево розвитку», що символізує гармонійний розвиток студентів спеціальності «Менеджмент організацій і адміністрування», що поєднує навчальний процес, наукову, суспільну та громадську діяльність наших студентів.

Далі всі запрошені наблизились до аудиторії. По традиції, спершу необхідно було перерізати червону стрічку. Це символ подолання всіх перешкод і звільнення шляху для удачі та благополуччя. Тому в урочистій процедурі взяли участь ректор Рижков С.С., декан ФЕМ Парсяк В.Н., завідувач кафед-

нійно поєднується у єдиному аудиторному стилі.

Справжньою окрасою стала картина корабля під назвою «Менеджер» з величезними вітрилами, які символізують основні якості менеджерів «Інтелект», «Креативність», «Відповідальність» та ін. Аудиторія ідеально доповнена картиною нашого навчального корпусу.

Але навіть все це стає не таким значимим і головним, в порівнянні з справжнім дивом техніки – інтерактивною дошкою SMART Board, роботу якої продемонструвала Левенець Юлія, студентка групи 4431.

Дошка побудована на основі новітньої дотикової DViT технології, яка дозволяє працювати на поверхні пальцями, маркерами чи будь-яким непрозорим предметом. Ви можете писати, витирати написане, рухати об'єкти та управляти програмами лише за допомогою дотика.

на двома абсолютно новими дошкою (для малювання крейдою та магнітна).

Після презентації Левенець Юлії всі були просто вражені можливостями мультимедійної дошки. Багато теплих слів було сказано про організаторів реконструкції аудиторії – колектив кафедри, який знайшов в собі сили, попри насичений навчальний процес та наукову діяльність, створити для студентів атмосферу продуктивного навчання, наукової творчості, створення цікавих проектів.

*І.О. Іртишева*



## Патріарх Йосип Сліпий – духовний борець за українську державність



*Розвиток народу неможливий без належної системи формування наукових досліджень і виховання національної інтелектуальної еліти.*

**Блаженніший Патріарх  
Йосип Сліпий**

До 124-ї річниці від дня народження митрополита, верховного архієпископа і кардинала Української Греко-Католицької Церкви, визначного релігійного, наукового і політичного діяча, що належить до постатей світового виміру.

17 лютого 1892 р. у селі Заздрість на Тернопільщині народився Йосип Коберницький-Дичковський (Сліпий) – видатний український церковний і громадський діяч, вчений і богослов, майбутній Патріарх Української Греко-Католицької Церкви.

Хлопець виховувався у глибоко духовній, християнській сім'ї. Початкову освіту здобув у сільській школі. Навчався у Львівській духовній семінарії, після чого закінчив філософські і богословські студії в Інсбруку та Римі.

30 вересня 1917 року прийняв Тайну священства. У грудні 1939 року митрополит Андрій Шептицький в Унівській лаврі висвятив о. Йосипа на єпископа з правом наступництва. Після смерті Митрополита у листопаді 1944 р. о. Йосип став главою Української Греко-Католицької Церкви.

Митрополита Йосипа Сліпого тричі арештовували радянські спецслужби «за антирадянську діяльність і співпрацю з фашистськими окупантами». У квітні 1945 року органи НКВС його заарештували вперше. Тоді кардиналу Й. Сліпому присудили 8 років каторжних робіт у Сибіру. Другий

арешт – 1953 року, відбувся одразу після звільнення з першого. Йосипа Сліпого заслали на Сибір у село Маклаково. Третій раз його заарештували у 1957 році і присудили 7 років каторжних робіт. Верховний суд визнав Йосипа Сліпого особливо небезпечним злочинцем-рецидивістом.

Й. Сліпий відвів 18 років заслання у таборах Сибіру і Мордовії, там писав релігійно-філософські трактати, наукові праці, надсилав листи священникам. Не відрікався від своїх переконань, продовжував відстоювати права українців.

Сила духу і незламність характеру, що допомогли архієпископу витримати важкі випробування каторги, викликають повагу й шану сучасників. Його звільнили у 1963 році на вимогу громадськості. На захист митрополита Йосипа став Папа Римський Йоанн XXIII, Президент США Дж. Кеннеді. Того ж року Ватикан визнав Йосипа Сліпого главою Української Греко-Католицької Церкви та Верховним Архієпископом. Тоді митрополит узяв участь у II Ватиканському соборі, де запропонував утворити помісну Українську католицьку церкву на чолі з патріархом.

У 1965 році Йосип Сліпий отримав титул кардинала, а в 1975 році – звання патріарха Києво-Галицького.

Йосип Сліпий дивував своїх сучасників надзвичайним оптимізмом, працездатністю, далекоглядністю. Створив у Римі Український духовний центр, заснував Український католицький університет, Малу семінарію (школу для дітей) і Велику семінарію (для молоді). Заснував монастир о. Студитів у Кастель-Гондольфо поблизу Рима. У придбаному за його ініціативою храмі Жировицької Божої Матері заснував лікарню й музей. Стараннями владики у Римі був побудований і 1969 р. освячений собор святої Софії в давньоукраїнському стилі (мозаїки виконано за ескізами видатного українського митця з США Святослава Гординського).

Йосип Сліпий був ініціатором заснування філії Українського католицького університету в Лондоні, Вашингтоні, Філадельфії й Чикаго. Придбаний на його кошти будинок для УКУ (Вашингтон) він заповів посольству майбутньої незалежної України.

Діяльність Блаженнішого Патріарха Йосипа Сліпого залишається для нас незмінним орієнтиром у творенні гідного майбутнього задля

розвитку української духовності, визнання Української Держави, її народу та мови у світі, у вихованні почуття української ідентичності.

Кардинал Йосип Сліпий навчав, що держава, Батьківщина починаються з сім'ї, родини. «Батьки, християнська родина, – писав він у відомому Посланні, – це основа здорового суспільства, народу, нації. Це запорака їх росту і сили! І тому заповідаю вам: Збережіть, а де її розхитано, – оновіть в українському народі справжню християнську родину як невгасаюче вогнище життя і здоров'я Церкви і народу! Християнська родина і рідна українська школа – це передумови здорового виховання прийдешніх поколінь! Отож, заповідаю вам: Відроджуйте їх і рятуйте їх в Україні і в усіх країнах поселення нашого українського народу!».

Впродовж наступних років свого перебування на волі Блаженніший відвідав усі українські поселення у світі, об'єднав український єпископат у Синод Української Церкви, активно працював науково (понад 12 томів його праць вийшло у Римі), був ініціатором створення нових монастирів та храмів.

Йосип Сліпий помер на 93-му році життя 7 вересня 1984 року в Римі, а вже у роки незалежної України, 1992 року, тіло патріарха Йосипа (Сліпого) було перенесене з Риму до Львова та переполоване у кафедральному соборі Святого Юра.

Проаналізована вище багатогранна подвижницька діяльність Йосипа Сліпого за кордоном велася виключно в інтересах України, боротьби за її свободу і незалежність. Вона значною мірою змінила на краще ставлення зарубіжжя до українського народу, до його трагічної долі під московською окупацією. Ще активніше запрацювали зарубіжні радіостанції, особливо радіо Ватикану, які проблемам України стали приділяти значно більше уваги. Зросла і кількість національно-патриотичної літератури, що надходила з-за кордону. Надходила матеріальна допомога українським політ'язням у радянські концентраційні табори.

Аналіз фактів діяльності кардинала Йосипа Сліпого як в Україні, так і а кордоном дає право зробити висновок, що він був духовним борцем за українську державність. Його внесок у справу проголошення незалежності України в серпні 1991 р. безперечний.

*О. Гіржева*

## Виставка «Весняний калейдоскоп»

12 лютого у виставковому залі НУК «АРГО» відкрилася виставка робіт викладачів кафедри дизайну «Весняний калейдоскоп».

Виставка демонструє творчі досягнення, творчий потенціал, а також талант та майстерність наших викладачів. Авторами робіт є і дуже відомі художники, і молоді творці. Це дійсно, калейдоскоп: представлені роботи в різних жанрах та техніках.

Можно побачити майстерно виконані портрети (автор – ст. викладач кафедри, художник Портнов Д.В.)



чудові пейзажі (автор – ст. викладач Плузник Г.М.), філософські роботи (автор – доцент Матійко О.В., заслужений діяч мистецтв України), дійсно весняні натюрморти (автор – заслужений художник України Макушина І.В.), цікаві дизайнерські розробки ст. викладача Сергієнко О.М. та розробки фірмового стилю ст. викладача Струкачової Л.М. Також на виставці представлені декілька робіт відомого скульптора, художника Юрія Андрійовича Макушина, який нещодавно отримав почесне звання «Народний художник України».

Виставка звернула увагу і викладачів і студентів нашого університету, подарувала радісні емоції та надію на скору весну. Гості залишили в книзі відгуків теплі слова подяки та побажань авторам робіт. А для студентів-дизайнерів – це прекрасний приклад професійної майстерності та привід для досягнення кращих результатів у навчанні.

Бажаємо нашим викладачам подальших творчих успіхів і натхнення!

*О. Кувалдіна*



## НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КОРАБЛЕБУДУВАННЯ ім. адм. МАКАРОВА оголошує конкурс на заміщення посад

завідувача кафедри, доцентів, (кандидатів наук), асистента, тимчасово зайнятих до проведення конкурсу по інститутах, кафедрах

**НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ КОМП'ЮТЕРНИХ ТА ІНЖЕНЕРНО-ТЕХНОЛОГІЧНИХ НАУК**

**Кафедра зварювального виробництва**

Асистента – 0,27 ставки.

**Кафедра матеріалознавства і технології металів**

Доцента, кандидата технічних наук – 1,0 ставка.

Термін подання документів – місяць від дня опублікування оголошення.

Документи для участі у конкурсі надсилати за адресою:

54025, м. Миколаїв, пр-т Героїв Сталінграда, 9, НУК, відділ кадрів.

Тел. для довідок: (0512) 42-45-76

**НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ АВТОМАТИКИ ТА ЕЛЕКТРОТЕХНІКИ**

**Кафедра теоретичної електротехніки і електронних систем**

Доцента, кандидата технічних наук – 0,5 ставки

**КОРАБЛЕБУДІВНИЙ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ**

**Кафедра будівельної механіки та конструкції корпусу корабля**

Завідувача кафедри, професора, доктора технічних наук – 1,0 ставка

### Вимоги до кандидатів:

- наявність наукових публікацій;
- досвід роботи у ВНЗ IV рівня акредитації;
- пробна лекція.

### Необхідні документи для участі у конкурсі:

- заява на ім'я ректора (щодо дозволу на участь у конкурсі);
- копії документів про освіту,
- список наукових, науково-методичних праць.

Газета  
«Кораблебудівник»  
Засновник – Трудовий  
колектив НУК

Розповсюджується  
безкоштовно  
Надруковано  
ООО «Дизайн і Поліграфія»  
м. Миколаїв, просп. Леніна, 67

Гол. редактор – С.С. Рижков  
Відповідальний за випуск –  
О.Л. Гіржева  
Редактор та комп'ютерна верстка –  
М.Г. Мозговий

Газета видається  
з вересня 1931 р.  
Виходить українською  
та російською мовами  
Наклад – 300 прим.

54025,  
м. Миколаїв,  
просп. Героїв  
Сталінграда, 9